

hvortil Preussen har lagt Jernbane, er Thinglev, og det kan derfor ikke siges, at den preussiske Regjering i den Henseende har gavnet den Befolkning, vi ønske at drage til os. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om en Sidebane til Ribe, hvorom jeg tilligemed det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen) har tilladt mig at stille Ændringsforslag, maa jeg bemærke, at jeg ikke tror, det er rigtig, at vi bevilge Penge til at anlægge Sidebaner for Statens Regning. Jeg tror, det er ønskeligt, at vi komme bort derfra, og det paa den Maade, som er foreslaaet af Regjeringen med Hensyn til de øvrige Sidebaner, der ere bragte i Forslag; jeg tror ikke, vi bør stille Ribebanen paa anden Maade end de øvrige Baner af den Art. Vi have rigtignok en Gang gjort en Afvigelse derfra, nemlig med Hensyn til Silkeborgbanen, men det var jo i det ulykkelige Aar — tør jeg nok sige — da vi ventede paa de vestindiske Millioner og derved lode os forlede til Jernbaneanlæg, som vi endnu maa undgaae for. Den Bane til Ribe, hvorom her er Tale, vil Udvalget rigtignok have behandlet som en Hovedbane, og jeg for mit Vedkommende ønsker heller ikke, at den skal behandles anderledes end som Led af Hovedbanen, men jeg ønsker da heller ikke, at den skal anlægges, før den virkelig kan blive betragtet som et Led af Hovedbanen, og dærom kan der ikke være Tale, inden der haves Sikkerhed for, at Banen vil blive fortsat Syd paa. Dette er den nødvendige Forudsætning for, at Staten skal anlægge den for sin Regning og den nødvendige Forudsætning for, at den kan blive betragtet som en Hovedbane; men efter hvad her er foreslaaet, bliver Banen i Virkeligheden kun en Sidebane, om end Ordet „Sidebane“ i Loven rettes til „Jernbane“, og der er ikke Nogetsomhelst, der giver Sikkerhed for, at den kan blive til Andet. Hvorfor skulle vi da anlægge en saadan Bane? Nu vel, det er af Hensyn til Ribe By, der ganske vist er uheldig stillet som Følge af Fjeshlutningen, men det Offer, der her er Tale om at bringe, er i og for sig meget stort, nemlig henved 400,000 Rd., og dertil kommer, som den ærede Folkethingsmand for Holbæk Amts 3die Valgkreds har fremhævet, at det er yderst tvivlsomt, om det vil komme til at gavne Ribe By, i alt Fald paa en Maade, der staar i Forhold til de Befordringer, vi her skulle paatage os. Ribe By selv lægger megen Vægt paa at komme tidlig i Forbindelse med den sydlydske Jernbane, men det er jo ikke fornødent, at vi se Sagen med de samme Dine som Ribe By, og dernæst er det ikke godtgjort fra nogensomhelst Side, at Anlægget vil have en saadan Betydning for Ribe, at det vil være en Svøbsbetingelse for denne By, at den sættes i Forbindelse med Esbjergbanen samtidig med dennes Aabning. Naar de Herrer af Mjertallet og de øvrige Herrer, som have støttet Ribebanen, betragte det som en saa rimelig og givne Sag, at

den vil blive et Led af en Hovedbane — det vil sige, at den vil blive fortsat Syd paa — vilde jeg finde det fuldkommen konsekvent, dersom man afventede dette, inden man paabegyndte Banen, og videre gaar vort Forslag ikke, idet det nemlig kun gaar ud paa, at der skal være Sikkerhed for Banens Fortsættelse Syd paa til et Punkt paa den slesvigske Bane. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale det ærede Thing at vedtage dette Forslag. Vi betraade jo her den Veie, som Regjeringen selv har foreslaaet os at følge med Hensyn til de øvrige Anlæg, og dersom man skulde ønske Banen anlagt tidligere, vil Ribe By og den øvrige Del af Oplandet, som har Interesse deri, kunne gøre Regning paa et Bidrag fra Statens Side af 40,000 Rd. pr. Mil, naar de selv tilskyde Resten. Bliver der da Tale om en Fortsættelse Syd paa, saaledes at denne Bane bliver en Hovedbane, ville Regjering og Rigsdag sikkert være villige til at afkjøbe dem det paagjældende Anlæg. De Herrer, som tale Ribe-Banens Sag, samt de ærede Medlemmer af Udvalget, som foreslaa at stryge Ordet „Sidebane“ og som derfor maa antages at være sikre paa en Fortsættelse Syd paa, maa som sagt give mig Ret i, at vi, naar de ere sikre herpaa, uden Fare og Støde for Ribe kunne vente, indtil denne Fortsættelse Syd paa er bleven sikker.

Judenrigsministeren: Skøndt det ganske vist ikke er nødvendigt at betragte Sagen med de samme Dine, som man gør i Ribe, saa forekommer det mig dog næsten at være at haane Ribe at gaa den Veie, som den ærede sidste Taler antydede, naar han tænkte sig Muligheden af, at denne By ved egne Kræfter, selv med et moderat Tilskud fra Statens Side, skulde kunne skaffe denne Bane tilstede. Det ærede Medlem har uden Tvivl glemt, at vi ifjor vedtog en Lov, hvori vi eftergav Ribe en Del Sjæld samt laante den et endnu større Beløb rentefrit. Jeg tillader mig at anbefale det ærede Thing ikke at vedtage Mindretallets Forslag, og jeg skal sige, at jeg for mit Vedkommende ikke nærer den mindste Tvivl om, at Banen vil blive fortsat fra Ribe til Lønder, thi naar der er en Bane til Lønder og en Bane til Ribe, ligger det saa nær for Haanden, at man ikke kan tvivle om, at ikke ogsaa denne lille Stump Bane, som bliver nødvendig til en Forbindelse mellem Ribe og Lønder, skulde blive tilveiebragt. De Herrer have maasse haft en Følelse af, at man saa kan komme til at vente afskillige Aar, inden man kan begynde paa Ribe Banen, og som ærede Medlemmer ville have bemærket, er det netop en af de integrerende Dele af Ribes Omfærde, at Trafikken ikke faar Lov til at udvilde sig ad andre Veie, inden Ribe selv faar en Bane, men netop paa Grund af, at jeg ikke har nogen Tvivl om, at Banen om ikke mange Aar vil blive fortsat fra Ribe til Lønder, netop derfor har jeg ikke nogen Grund til at modstætte